

[Gregersen.]

Vi kan tiltræde ændringerne til forslaget og midlertidig ændring af lov om en fælleskommunal udligningsfond, men kan ikke stemme for lovforslaget.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen prøvede igen at rejse en debat om vor udgiftspolitik, og hvorledes vi ville skaffe dækning. I de måneder fra september, da vi kom ind forrige gang, og til finanslovens tredje behandling havde vi foreslået besparelser på 400 mill. kr. Denne gang har vi ikke stillet ændringsforslag til finansloven, fordi det jo simpelthen ville være tidsspilde. Vi har siddet som medlem af spareudvalget, har været med til henvendelserne til ministeriet, og svaret på den sidste henvendelse siger jo simpelthen nul. Men iøvrigt kan man ikke gennemgå finansloven på den måde, at man kan sige: det kan vi skubbe ud. Når vi har et stort administrationsapparat som følge af, at staten har overtaget så mange af de funktioner, som vi regner for private, og statsadministrationen har bredt sig så stærkt, som den har, kan man jo ikke gribe ind og sige, at de tjenestemænd og de mennesker, der iøvrigt administrerer disse love, ingen lønninger skal have. Det ærede medlem vil give mig ret i, at når vi har disse love, som vi ikke har været med til, og disse mange statsindgreb, så kan vi ikke stille forslag om, at de pågældende ikke skal have deres lønninger. Men ansvaret for dækningen bliver de øvrige partiers, der har gennemført lovene.

Poul Møller: På mit partis vegne skal jeg anbefale at stemme for de af udvalget stillede ændringsforslag. Der er opnået et forlig om den direkte beskatning for et år frem i tiden og om den indirekte beskatning for to måneder. Vi er enige med det ærede medlem hr. H. C. Hansen i, at alle andre spørgsmål står åbne; der er ikke givet løfter eller tilsagn i nogen retning, der kan forpligte nogen af parterne ved de forhandlinger, der skal føres i de kommende to måneder.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, at det forekommer mig stadigvæk mærkeligt, at det ærede medlem og hans parti ikke ønsker at stemme for værnescatten, al den stund det ærede medlems formand, det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), har udtalt gang på gang, at det radikale venstre ønskede loyalt at være med til at opfylde den udenrigspolitik, der var Danmarks, efter at vi har tilsluttet os Atlantpagten. Vi ved, at vi skal anvende nogle midler til genopbyg-

ningen af vort forsvar i overensstemmelse med denne Atlantpagt, og det er ikke loyal opfyldelse af Atlantpagten at nægte at være med til at betale regningen, at nægte at være med til at stemme for værnescatten.

Det samme gælder for så vidt det ærede medlem hr. Gregersen. Det ærede medlem har en formand, der positivt går ind for Atlantpagten, og tillige har han yderligere en partiordfører, der her i salen flere gange har sagt, at retsforbundet som parti står bag Atlantpagten og bag den udenrigspolitik, Danmark har valgt at føre. Vi ved, at uanset hvilken forsvarspolitik vi vil lægge tilrette i overensstemmelse med Atlantpagten, om vi går ind for det ærede medlem hr. Starckes planer om frivillighed eller ej, kan vi ikke få det så billigt, at vi ikke skal have nogen beskatning herhjemme; vi ved ligeledes, at vi kan ikke klare det med grundskyld alene. Vi kan heller ikke klare aldersrenteudgifterne, som det ærede medlem hr. Gregersen har stemt for at forhøje gang på gang, og der er en lang række udgifter, vi ikke kan klare. Derfor er det ikke ansvarligt at anbefale at stemme imod disse lovforslag, når man ikke har stillet forslag om, at indtægterne skulle komme ind på anden vis end gennem denne skattelovgivning.

Jeg vil gerne anbefale ærede medlemmer at stemme imod de af det ærede medlem hr. Alfred Jensen stillede ændringsforslag og mod det af det ærede medlem stillede forslag om motiveret dagsorden.

Finansministeren (*Thorvald Kristensen*):

Jeg takker de to udvalg for det arbejde, der er udført med de fire lovforslag.

Jeg skal gøre nogle få bemærkninger til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, men det behøver ikke at være meget, for det var jo gammelkendte toner, der lød fra ham. Vi ved alle, at vi i de sidste år har fået højere skatter, og vi ved også, at samtidig har dyrtiden betydet en byrde for mange mennesker her i landet, men man giver jo ikke det rigtige billede af disse ting, hvis man ikke omtaler, at det hænger sammen med den store forringelse af bytteforholdet, der er kommet til os udefra, og med den forøgelse af vort forsvar, som et stort flertal i det høje ting har ment var nødvendig på grund af den storpolitiske spænding. Iøvrigt er de skatter, vi har, jo betinget af de statsopgaver, som flertallet i rigsdagen er enigt om at anse for nødvendige eller hensigtsmæssige. Derfor kan man ikke agitere mod skatternes